

Два часа слѣдъ излазянието на войводата отъ мѣнастиря, дѣсната колона на Фазлъ паша минала отъ тамъ, разбила и прогонила сръбската рота, която го вардеше, оплячкала и подпалила всичкитѣ мѣнастирски згради, а че завлѣдѣла и торбитѣ на нашитѣ хѣшове. Турцитѣ тамъ съсѣкли и лѣжащия боленъ при торбитѣ нещастникъ Атанасъ Рашевъ.

Единъ калугеръ очевидецъ расправяше отъ послѣ, че Атанасъ като видѣлъ какъ звѣрски се отнасятъ турцитѣ съ раненитѣ, останали на мѣстото си сърби, и какъ немилостиво съсѣкли двама стари калугери отъ мѣнастиря, които не можли да избѣгатъ, и като видѣлъ че и той не ще може да имъ убѣгне, рѣшилъ да си продаде баремъ скѣпо живота. Той залѣгналъ задъ едно дърво около торбитѣ, и като се доближилъ до него на 50—60 крачки единъ турски офицеринъ, грѣмналъ върху него и го свалилъ мъртавъ отъ коня. Веднага слѣдъ това почналъ пакъ да си пълни пушката, но не успѣлъ още и фишека си да извади хубаво отъ паласката, а 7 — 8 души черкези го нападнали и изсѣкли на парчета.

Калугера, който расправяше това безъ малко и самъ е щялъ да паднѣ въ рѣцѣтѣ на черкезитѣ. Като видѣлъ, че турцитѣ приближаватъ къмъ мѣнастиря, той не тѣргилъ веднага да бѣга, както другитѣ манастирски братия, но като зналъ че нищо нѣма да уцѣлѣе отъ тѣхъ, той рекълъ да поприбере поне по скѣпичкитѣ нѣща отъ мѣнастиря, че съ тѣхъ да избѣга. Но когато той излѣзалъ отъ мѣнастиря съ пълень човаль сребърни нѣща, турцитѣ били вече на 5—600 крачки отъ него. Тогава той хвърлил човала съ нѣщата въ единъ кладенецъ, а самъ се покатерилъ на едно листато дърво въ мѣнастирската курия, и отъ тамъ слѣдилъ всичко какво се върши.

Когато горнето происшествие е ставало въ мѣнастиря, нашитѣ хѣшпацы съ войводата при Сливѣе храбро се отстрѣлвали срѣщу нападающитѣ ги отъ къмъ Лалинци турци. Но когато гѣстия облакъ димъ отъ запаления вече мѣнастирь се показва, нашитѣ вече разбрали че иматъ работа не съ нѣ-